

**ΠΡΟΤΑΣΗ ΣΥΣΤΑΣΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗΣ
ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΣ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΤΩΝ ΠΟΙΝΙΚΩΝ ΕΥΘΥΝΩΝ
ΤΟΥ ΠΡΩΗΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ, κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ, ΤΟΥ ΠΡΩΗΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ κ. ΛΟΥΚΑ
ΠΑΠΑΔΗΜΟΥ, ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ, κ.κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΚΑΙ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟ 86 ΤΟΥ
ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΚΑΙ 153 επ. ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΗΣ
ΒΟΥΛΗΣ.**

ΙΣΤΟΡΙΚΟ:

Διαβιβάσθηκε, από τον Οικονομικό Εισαγγελέα, κ. Γρηγόριο Πεπόνη, με το υπ' αριθ. πρωτ. 1924 Κ.Δ.Ε./31-10-2012 έγγραφό του, στην Εισαγγελία του Αρείου Πάγου και περαιτέρω, από τον Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου, κ. Νικόλαο Παντελή, στη Βουλή των Ελλήνων, δικογραφία, ώστε να διερευνηθούν οι τυχόν ποινικές ευθύνες διατελεσάντων μελών της Κυβέρνησης Γεωργίου Παπανδρέου, κατ' εφαρμογή των σχετικών διατάξεων του Συντάγματος.

Σύμφωνα με το εμπεριεχόμενο στη δικογραφία συλλεγέν αποδεικτικό υλικό, περί τον μήνα Οκτώβριο του έτους 2010 το Γαλλικό Υπουργείο Οικονομικών παρέδωσε στο Ελληνικό Υπουργείο Οικονομικών, ύστερα από αίτημα του τότε αρμοδίου Υπουργού, κ. Γεωργίου Παπακωνσταντίνου, ηλεκτρονικό αρχείο, με τη μορφή ψηφιακού δίσκου (CD), που περιείχε τα στοιχεία Ελλήνων καταθετών στην ελβετική τράπεζα HSBC. Ο εν λόγω ψηφιακός δίσκος συνοδευόταν από ένα υπηρεσιακό σημείωμα Γάλλου υπηρεσιακού παράγοντος. Τα ανωτέρω παρελήφθησαν από το γραφείο του τότε Υπουργού Οικονομικών, κ. Γεωργίου

Παπακωνσταντίνου. Εν τούτοις, δεν υπάρχει καμία έγγραφη, ηλεκτρονική ή οποιουδήποτε άλλου είδους καταχώριση στο γενικό και εμπιστευτικό πρωτόκολλο του γραφείου του Υπουργού Οικονομικών, εκ της οποίας να αποδεικνύεται η παραλαβή του ψηφιακού δίσκου και του συνοδευτικού αυτού σημειώματος.

Εν συνεχεία, τον μήνα Ιούνιο του έτους 2011, δηλαδή, ενώ κατείχε οχτώ (8) μήνες το ανωτέρω πολύ σημαντικό ηλεκτρονικό αρχείο, ο κ. Γεώργιος Παπακωνσταντίνου, μετακινηθείς από το Υπουργείο Οικονομικών στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής θυμήθηκε να παραδώσει στον τότε Ειδικό Γραμματέα του Σ.Δ.Ο.Ε. κ. Ιωάννη Διώτη, ηλεκτρονικό stick, αντίγραφο του ψηφιακού δίσκου (CD) που είχε παραλάβει από τη Γαλλία. Σύμφωνα δε με τη δήλωση του κ. Διώτη, η παράδοση αυτή έγινε με τρόπο **«εξωϋπηρεσιακό και ανεπισημώς»**. Κατά τον μήνα Αύγουστο του ίδιου έτους, ο κ. Διώτης παρέδωσε το ως άνω stick, σε ηλεκτρονική μορφή USB (φλασάκι) στον τότε Υπουργό Οικονομικών, κ. Ευάγγελο Βενιζέλο. Ο τελευταίος, κρατώντας στην κατοχή του, δηλαδή, στο απόλυτο σκοτάδι το συγκεκριμένο πολύ σημαντικό ηλεκτρονικό αρχείο, για δεκατέσσερεις (14) ολόκληρους μήνες, δέησε να το διαβιβάσει στο Γραφείο του Πρωθυπουργού, κ. Αντώνη Σαμαρά, την 02.10.2012, απ' όπου, αυθημερόν, παρεδόθη στον Ειδικό Γραμματέα του Σ.Δ.Ο.Ε., κ. Στυλιανό Στασινόπουλο, από τον οποίον παρεδόθη, επίσης αυθημερόν, στον Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος.

Δια του υπ' αριθ. πρωτ. 1484 ΚΔΕ/08-10-2012 εγγράφου του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος, κ. Γρηγορίου Πεπόνη, παρηγγέλθη στον νυν Υπουργό Οικονομικών, κ. Ιωάννη Στουρνάρα, να δώσει αρμοδίως εντολή επαναζητήσεως του πρωτότυπου ψηφιακού δίσκου (CD), από τη Γαλλία, διότι ο αρχικώς διαβιβασθείς είχε χαθεί ! Εστάλη εκ νέου, λοιπόν, ο πρωτότυπος ψηφιακός δίσκος (CD) και, από την πρώτη αντιπαραβολή, απεδείχθη ότι περιείχε 2062 αρχεία φυσικών και νομικών προσώπων, αντί των 2059 αρχείων που περιείχε το stick που παρεδόθη από τον κ. Γεώργιο Παπακωνσταντίνου. Σημειωτέον, εν προκειμένω, ότι τα τρία αυτά αρχεία που δεν υπήρχαν στο stick που παρέδωσε ο κ. Παπακωνσταντίνου αφορούσαν σε ισάριθμα συγγενικά του πρόσωπα και δη, την εξαδέλφη του Ελένη Παπακωνσταντίνου, τον σύζυγό της Συμεών

Σικιαρίδη και τον άνδρα της αδελφής της Ανδρέας Ρωσσώνη . Δηλαδή, είχαν αφαιρεθεί από τον αρχικό ψηφιακό δίσκο τα στοιχεία των προσώπων εκείνων που ήταν συγγενείς του, εν ενεργεία, τότε, Υπουργού !

Επιπροσθέτως, την περίοδο, κατά την οποία, ο κ. Γεώργιος Παπανδρέου ήταν Πρωθυπουργός και με όχημά του τον διορισμένο εξωκοινοβουλευτικό Υπουργό, κ. Παπακωνσταντίνου, δέσμευε την Πατρίδα μας, με τις αλυσίδες του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, ο δοτός Υπουργός του - πρώτος τη τάξει Υπουργός στην εφαρμογή του αργού και οδυνηρού θανάτου της Ελλάδας - κατείχε, εν κρυπτώ και παραβύστω και απέκρυπτε εν γνώσει και με την συγκατάθεση του Πρωθυπουργού, από την Δικαιοσύνη και τις Φορολογικές Αρχές το αρχείο με τα στοιχεία των Ελλήνων καταθετών, προστατεύοντάς τους, με εγκληματικό τρόπο. Τούτο, παρά το γεγονός, ότι, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 82, παράγραφος 2 του Συντάγματος των Ελλήνων: *“Ο Πρωθυπουργός εξασφαλίζει την ενότητα της Κυβέρνησης και κατευθύνει τις ενέργειές της, καθώς και των δημόσιων γενικά υπηρεσιών για την εφαρμογή της κυβερνητικής πολιτικής μέσα στο πλαίσιο των νόμων.”*. Άλλωστε, ο κ. Παπακωνσταντίνου στην κατάθεσή του, ενώπιον της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής, σχετικά με την γνώση του «αδασούς» κ. Παπανδρέου, είπε επί λέξει: *«Ρωτήσατε κατά πόσον ήταν ενήμερος ο Πρωθυπουργός. Πάμε τώρα να βάλουμε και τον Παπανδρέου μέσα στο κάδρο. Έτσι; Λοιπόν, ο Πρωθυπουργός ενημερώθηκε από εμένα πριν γίνουν οι ενέργειες αυτές στην Ελβετία, ότι υπάρχει η δυνατότητα να έχουμε κάποια στοιχεία. Μου είπε «Προχώρα!». Τα στοιχεία αυτά ελήφθησαν, ενημερώθηκε ότι ελήφθησαν και μου είπε «Προχώρα με τις έρευνες.»...»*.

Εκ των ανωτέρω καθίσταται, πλέον, σαφέστατο το νόημα της φράσης του κ. Παπανδρέου, ότι κυβερνούσε «μια διεφθαρμένη χώρα». Στην πραγματικότητα, απευθυνόταν ο ίδιος στον εαυτό του και εννοούσε τους Υπουργούς του και εκείνον, καλύπτοντας, έτσι, ποινικά αδικήματα, εξευτελίζοντας παράλληλα τον Ελληνικό Λαό, με την βαθεία πολιτική ανηθικότητά του.

Σημειώνεται, ότι κατά το χρονικό διάστημα, από 11.11.2011 έως 16.05.2012, διορισμένος Πρωθυπουργός ήταν ο κ. Λουκάς Παπαδήμος, ο οποίος είναι βέβαιον, ότι είχε ενημερωθεί για την

ύπαρξη του επίμαχου ηλεκτρονικού αρχείου και με βεβαιότητα γνώριζε για το περιεχόμενο της λίστας, καλύπτοντας, και εκείνος, τα ποινικά αδικήματα, τα οποία διαπράττονταν σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου.

NOMΙΚΟ ΣΚΕΛΟΣ:

Σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος: «1. Μόνο η Βουλή έχει την αρμοδιότητα να ασκεί δίωξη κατά όσων διατελούν ή διετέλεσαν μέλη της Κυβέρνησης ή Υφυπουργοί για ποινικά αδικήματα που τέλεσαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, όπως νόμος ορίζει. Απαγορεύεται η θέσπιση ιδιώνυμων υπουργικών αδικημάτων. 2. Δίωξη, ανάκριση, προανάκριση ή προκαταρκτική εξέταση κατά των προσώπων και για τα αδικήματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεν επιτρέπεται χωρίς προηγούμενη απόφαση της Βουλής κατά την παράγραφο 3. Αν στο πλαίσιο άλλης ανάκρισης, προανάκρισης, προκαταρκτικής εξέτασης ή διοικητικής εξέτασης προκύψουν στοιχεία, τα οποία σχετίζονται με τα πρόσωπα και τα αδικήματα της προηγούμενης παραγράφου, αυτά διαβιβάζονται αμελλητί στη Βουλή από αυτόν που ενεργεί την ανάκριση, προανάκριση ή εξέταση. 3. Πρόταση άσκησης δίωξης υποβάλλεται από τριάντα τουλάχιστον βουλευτές. Η Βουλή, με απόφασή της που λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών, συγκροτεί ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης, διαφορετικά, η πρόταση απορρίπτεται ως προδήλως αβάσιμη. Το πόρισμα της επιτροπής του προηγούμενου εδαφίου εισάγεται στην Ολομέλεια της Βουλής η οποία αποφασίζει για την άσκηση ή μη δίωξης. Η σχετική απόφαση λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών. Η Βουλή μπορεί να ασκήσει την κατά την παράγραφο 1 αρμοδιότητά της μέχρι το πέρας της δεύτερης τακτικής συνόδου της βουλευτικής περιόδου που αρχίζει μετά την τέλεση του αδικήματος. Με τη διαδικασία και την πλειοψηφία του πρώτου εδαφίου της παραγράφου αυτής η Βουλή μπορεί οποτεδήποτε να ανακαλεί την απόφασή της ή να αναστέλλει τη δίωξη, την προδικασία ή την κύρια διαδικασία.».

Επίσης, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 1 § 1 Ν. 3126/2003 «Περί ποινικής ευθύνης Υπουργών»: «Πλημμελήματα ή κακουργήματα, που τελούνται από Υπουργό, κατά την άσκηση των καθηκόντων του, εκδικάζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού από το κατ' άρθρο 86 του Συντάγματος Ειδικό Δικαστήριο, ακόμη και αν ο Υπουργός έχει παύσει να έχει την ιδιότητα αυτή.». Εισέτι δε, κατά την παράγραφο 3 του ανωτέρω άρθρου: «Οι αξιόποινες πράξεις της παραγράφου 1, οι οποίες δεν τελέσθηκαν κατά την άσκηση των καθηκόντων του Υπουργού, δικάζονται από τα αρμόδια δικαστήρια σύμφωνα με τις διατάξεις του Ποινικού Κώδικα, των ειδικών ποινικών νόμων και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.». Εξάλλου, «Η Βουλή έχει την αρμοδιότητα να ασκεί δίωξη εναντίον όσων διατελούν ή διατέλεσαν μέλη της Κυβέρνησης ή Υφυπουργοί για ποινικά αδικήματα που τέλεσαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 86 του Συντάγματος και το νόμο για την ευθύνη των Υπουργών.» και «Για την άσκηση δίωξης κατά το προηγούμενο άρθρο εναντίον προσώπου που είναι ή διατέλεσε μέλος της Κυβέρνησης ή Υφυπουργός απαιτείται πρόταση κατηγορίας και απόφαση της Βουλής που δέχεται την πρόταση αυτή.», σύμφωνα με τα άρθρα 153 § 1 και 154 § 1, αντιστοίχως, του Κανονισμού της Βουλής. Τέλος, όπως ορίζεται στο άρθρο 3 § 2 Ν. 3126/2003 «Το αξιόποينو των πράξεων των Υπουργών, που αναφέρονται στο άρθρο 1 παρ. 1, εξαλείφεται με το πέρας της δεύτερης τακτικής συνόδου της βουλευτικής περιόδου που αρχίζει μετά την τέλεση της αξιόποινης πράξης, εάν ως τότε η Βουλή δεν έχει αποφασίσει να ασκήσει ποινική δίωξη κατά του Υπουργού, σύμφωνα με όσα ορίζονται σε αυτόν.».

Από τα ανωτέρω πραγματικά γεγονότα, προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις τέλεσης ποινικών αδικημάτων από τους κ.κ. Γεώργιο Παπανδρέου, Λουκά Παπαδήμο, Γεώργιο Παπακωνσταντίνου και Ευάγγελο Βενιζέλο.

Πρωτίστως, όσον αφορά στο ζήτημα της παραγραφής των ανωτέρω αδικημάτων, λεκτέα τα κάτωθι:

Σύμφωνα με το Σύνταγμα και τους νόμους του Κράτους, η Βουλή μπορεί να ασκήσει δίωξη κατά προσώπου, το οποίο διετέλεσε μέλος της Κυβέρνησης, μέχρι το πέρας της δεύτερης

τακτικής συνόδου της βουλευτικής περιόδου που αρχίζει μετά την τέλεση του αδικήματος.

Τα εγκλήματα, τα οποία τέλεσαν οι αναφερόμενοι στην παρούσα, κ.κ. Γεώργιος Παπανδρέου, Λουκάς Παπαδήμος, Γεώργιος Παπακωνσταντίνου και Ευάγγελος Βενιζέλος και σχετίζονται με την απόκρυψη των στοιχείων των Ελλήνων καταθετών και την κατ' ουσίαν κάλυψη των ποινικών τους αδικημάτων, διεπράχθησαν κατά την διάρκεια της ΙΓ' Κοινοβουλευτικής Περιόδου. Δυνάμει του υπ' αριθ. 40/11.4.2012 Προεδρικού Διατάγματος διαλύθηκε η Βουλή της ΙΓ' Περιόδου, προκηρύχθηκαν εκλογές για την 6^η Μαΐου 2012 και διετάχθη η σύγκληση της Βουλής που θα προέκυπτε την 17^η Μαΐου 2012, ημέρα Πέμπτη και ώρα 11.00, όπως και έγινε. Λόγω, όμως, του γεγονότος, ότι δεν επετεύχθη ο σχηματισμός Κυβέρνησης, με το υπ' αριθ. 72/19.5.2012 Προεδρικό Διάταγμα, διαλύθηκε η Βουλή της ΙΔ' Περιόδου Προεδρευόμενης Δημοκρατίας, προκηρύχθηκε η διενέργεια εκλογών την 17^η Ιουνίου 2012 και διετάχθη η σύγκληση της Βουλής την 28^η Ιουνίου 2012.

Συνεπώς, όπως είναι σαφές, η βουλευτική περίοδος που άρχισε μετά την τέλεση των αδικημάτων ήταν η ΙΔ' Περίοδος Προεδρευόμενης Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας, η οποία διήρκεσε δύο (2) μόλις ημέρες. Ειδικότερα, την 17^η Μαΐου 2012, ημέρα Πέμπτη, η Βουλή συγκλήθηκε και έγινε η ορκωμοσία των βουλευτών και την 19^η Μαΐου 2012, ημέρα Σάββατο, η Βουλή διαλύθηκε. Η Βουλή, κατά συνέπεια, δεν μπορούσε σε αυτές τις δύο ημέρες να συνεδριάσει για την συζήτηση και ψήφιση ή μη επιτροπής για την διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης.

Άρα, οι προϋποθέσεις που προβλέπει το Σύνταγμα και οι νόμοι του Κράτους για την επέλευση της παραγραφής, εάν η Βουλή δεν έχει ασκήσει δίωξη μέχρι το πέρας της δεύτερης τακτικής συνόδου της βουλευτικής περιόδου που άρχισε μετά τη τέλεση του αδικήματος, εν προκειμένω δεν πληρούνται. Και τούτο, διότι από το γράμμα του νόμου προκύπτει, ότι απαιτείται να μεσολαβήσουν πραγματικά δύο τακτικές σύννοδοι, ενώ στην παρούσα περίπτωση αυτές ούτε καν άρχισαν. Επιπλέον, από το πνεύμα του νόμου προκύπτει, ότι απαιτείται να μεσολαβήσουν πραγματικά δύο τακτικές σύννοδοι, διότι η βραχυχρόνια παραγραφή που προβλέπεται, «ουσιαστικά αντιστρατεύεται την

αξίωση για ασφαλή διάγνωση της υπόθεσης και ορθή απονομή της δικαιοσύνης», ενώ στην παρούσα περίπτωση οι δύο τακτικές σύνοδοι ούτε καν άρχισαν.

Επιπροσθέτως, υπάρχει νομολογιακό προηγούμενο, στο οποίο έχει κριθεί, ότι οι δύο τακτικές σύνοδοι πρέπει να έχουν περατωθεί πραγματικά. Συγκεκριμένα, το υπ' αριθ. **1/2011 Βούλευμα του Συμβουλίου του Ειδικού Δικαστηρίου**, έκρινε ως εξής: **«Ο οριζόμενος χρόνος (μέχρι του πέρατος της δεύτερης τακτικής συνόδου της βουλευτικής περιόδου), που αρχίζει από την τέλεση του αδικήματος, υπολογίζεται «πολιτικά», γιατί αφορά το διάστημα κατά το οποίο η Βουλή μπορεί να συνεδριάσει και να λάβει τις σχετικές αποφάσεις».**

Επομένως και με δεδομένο, εν προκειμένω, ότι η Βουλή, κατά τις δύο αυτές ημέρες (17.5.2012-19.5.2012) που διήρκεσε η ΙΔ' Περίοδος δεν μπορούσε να συνεδριάσει και να λάβει σχετικές αποφάσεις, δεν παρήλθε η αποσβεστική προθεσμία που τάσσει το Σύνταγμα και οι νόμοι του Κράτους.

Άλλωστε, αν θεωρηθεί, ότι παραγράφηκαν τα αδικήματα των μελών της Κυβέρνησης, επειδή, δήθεν, ήλθαν και παρήλθαν οι δύο τακτικές σύνοδοι με μιάμιση ημέρα συνεδρίασης της ΙΔ' Βουλής, τότε, αυτή η αυθαίρετη και ύποπτη, ως προς τις σκοπιμότητες που εξυπηρετεί, ερμηνεία καταστρατηγεί την διάταξη του Συντάγματος και αποκλείει παρανόμως την δυνατότητα της Βουλής να ελέγξει τα πολιτικά πρόσωπα που πρέπει να ελεγχθούν. Η ερμηνεία αυτή, ωστόσο, δεν μπορεί και δεν πρέπει να γίνει δεκτή, διότι είναι ερμηνεία ενάντια στον νόμο (contra legem). Εν κατακλείδι, ουδεμία παραγραφή έχει επέλθει για όσους λόγους αναλυτικά εκθέσαμε ανωτέρω.

Η υπόθεση, λοιπόν, πρέπει να διερευνηθεί περαιτέρω στην ουσία της.

Ειδικότερα, ο κ. Γεώργιος Παπακωνσταντίνου παρά το γεγονός, ότι παρέλαβε τον ψηφιακό δίσκο (CD) περί τα μέσα του έτους 2010, τον κράτησε στην κατοχή του για χρονικό διάστημα περίπου οχτώ (8) μηνών, χωρίς να τον παραδώσει είτε στη Δικαιοσύνη, είτε στις φορολογικές ή άλλες διωκτικές αρχές, π.χ. Σ.Δ.Ο.Ε.. Ουδέποτε πρωτοκολλήθηκε στο γραφείο του ο εν λόγω ψηφιακός δίσκος, αλλά ούτε και το, συνοδεύον αυτόν, σημείωμα

Γάλλου υπηρεσιακού παράγοντα. Σημειωτέον, ότι πριν το παραδώσει στον Ειδικό Γραμματέα του Σ.Δ.Ο.Ε., όταν μετακινήθηκε από το Υπουργείο Οικονομικών στο Υ.Π.Ε.Κ.Α., το είχε επεξεργαστεί και αντί για τον ψηφιακό δίσκο (CD) παρέδωσε stick, ενώ συγχρόνως, δεν παρέδωσε και το συνοδευτικό σημείωμα, διότι το είχε «απωλέσει», όπως προσφάτως ομολόγησε. Πλέον, αυτών, όμως, το σπουδαιότερο είναι, ότι, αφού επανεστάλη στην Ελλάδα από την Γαλλία το CD, και έγινε αντιπαραβολή μεταξύ αρχικού και σταλέντος εκ νέου, αποδείχθη ότι από το αρχικό έλειπαν – διότι είχαν διαγραφεί – τα στοιχεία τριών (3) προσώπων, τα οποία είναι συγγενείς του κ. Παπακωνσταντίνου.

Χαρακτηριστικές είναι και οι περικοπές της, από **04.10.2012**, κατάθεσης του πρώην Ειδικού Γραμματέα του Σ.Δ.Ο.Ε., κ. **Καπελέρη**, σύμφωνα με τις οποίες: *«Για τη συγκεκριμένη αυτή (φορολογικό έλεγχο) περίπτωση θεωρώ ότι έπρεπε να υπάρχει και η σύμφωνη γνώμη του Υπουργού... Όχι, αλλά για τη συγκεκριμένη περίπτωση, επειδή αυτά τα στοιχεία είχαν δοθεί από τον ίδιο τον κ. Υπουργό σε μένα, πιστεύω ότι η σύμφωνη γνώμη ήταν απαραίτητη λόγω της ιδιαιτερότητας του θέματος... Δεν μπορούσα να αποφασίσω μόνος μου να προχωρήσω σε έλεγχο...»*. Από τις περικοπές αυτές αποδεικνύεται, ότι ο κ. Παπακωνσταντίνου ουδέποτε έδωσε εντολή για έλεγχο.

Όσον αφορά στον κ. Βενιζέλο, εκείνος κράτησε στην κατοχή του, δηλαδή, στο απόλυτο σκοτάδι το συγκεκριμένο πολύ σημαντικό ηλεκτρονικό αρχείο, για δεκατέσσερις (14) ολόκληρους μήνες και δέχσε να το διαβιβάσει στο Γραφείο του Πρωθυπουργού, κ. Αντώνη Σαμαρά, την 02.10.2012. Και ενώ μεσολάβησαν δύο εκλογικές αναμετρήσεις και ο κ. **Βενιζέλος** δεν ήταν πλέον Υπουργός είχε την, εμπειρέχουσα το σημαντικό αρχείο, φορητή μονάδα αποθήκευσης (USB) είτε στο πολιτικό του γραφείο, είτε στο σπίτι του, είτε εκείνος πρέπει να διευκρινίσει πού, παρανόμως, αφού δεν είχε καμία ιδιότητα, που να δικαιολογεί την κατοχή του εν λόγω αρχείου, παρά μόνο εγκληματική σκοπιμότητα. Έτσι εξηγείται η αμίμητη αποστροφή του στην από **07.10.2012** ένορκη κατάθεσή του, ενώπιον του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος, στην οποία αναφέρει: *«Πρέπει να υπογραμμίσω ότι για λόγους αρχής ουδέποτε ερώτησα το ΣΔΟΕ ή άλλη ελεγκτική υπηρεσία του Υπουργείου*

για την πορεία συγκεκριμένης υπόθεσης προς αποφυγή παρεξηγήσεων» !!!

Άλλωστε, η πρόθεση απόκρυψης του επίμαχου ηλεκτρονικού αρχείου από τον κ. Βενιζέλο επιβεβαιώνεται και από τις αντιφάσεις, στις οποίες πέφτει ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, στην κατάθεση του την 11^η.12.2012 στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής. Ενώ, στη αρχή της κατάθεσής του ισχυρίζεται, πως τον Αύγουστο του 2011, ενημερώθηκε σχετικά με το ηλεκτρονικό αρχείο από τον αρμόδιο, κ. Διώτη, αναφέροντας συγκεκριμένα: *«τον Αύγουστο του 2011, κατά τη διάρκεια σύντομης ενημερωτικής συνάντησης, ο τότε Ειδικός Γραμματέας Επικεφαλής του ΣΔΟΕ, κ. Ιωάννης Διώτης, πρώην Εισαγγελέας με ενημέρωσε μεταξύ άλλων πραγμάτων, πως ο πρώην Υπουργός Οικονομικών, ο κ. Γεώργιος Παλακωνσταντίνου, στις αρχές Ιουνίου του παρέδωσε ηλεκτρονικό υλικό για καταθέσεις Ελλήνων σε μια ελβετική τράπεζα. Υλικό το οποίο είχε δοθεί στον πρώην Υπουργό με τη μεσολάβηση των Υπηρεσιών Πληροφοριών Ελλάδας και Γαλλίας.»*. Στην συνέχεια αναφέρει: *«Δεν γνώριζα τον Αύγουστο του 2011 ότι αυτό έχει περιέλθει από τη Γαλλία στην Ελλάδα ανεπισημως την άνοιξη του 2011.»*. Τα ερωτήματα που δημιουργούνται από τις ακραίες αντιφάσεις του κ. Βενιζέλου είναι πολλά, όπως πολλές είναι και οι αποδείξεις του ψεύδους του, κατά τα άλλα, «επί μακρόν» βουλευτή που «πασχίζει και κοπιάζει» για το δημόσιο συμφέρον και την πάταξη της φοροδιαφυγής.

Είναι δεδομένο, ακόμη, ότι ο τότε Πρωθυπουργός κ. Γεώργιος Παπανδρέου γνώριζε και κατηύθηνε τις πράξεις των δύο προαναφερθέντων Υπουργών και τούτο, διότι κατ' αρχήν, είναι βέβαιον, ότι είχε ενημερωθεί για την ύπαρξη του επίμαχου ηλεκτρονικού αρχείου, μια και είχαν μεσολαβήσει Υπηρεσίες Πληροφοριών, Γαλλικό και Ελληνικό Υπουργείο Οικονομικών και διπλωμάτες. Έπειτα, είναι βέβαιον, ότι ο κ. Παπανδρέου γνώριζε για την ύπαρξη του ηλεκτρονικού αρχείου και είχε πρόθεση για την απόκρυψή, διότι εντός αυτού, σύμφωνα με καταθέσεις λειτουργών του Σ.Δ.Ο.Ε., υπήρχε καταχώριση με τα στοιχεία της μητέρας του, Μαργαρίτας Παπανδρέου. Συγκεκριμένα, την **03.10.2012** κατέθεσε ενόρκως, ενώπιον του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος, ο Ειδικός Γραμματέας του Σ.Δ.Ο.Ε., κ. **Στυλιανός Στασινόπουλος**, τα εξής: **«[...] Κατά την χθεσινή σύσκεψη που πάλι ρώτησα τους κύριους Διευθυντές αν**

γνώριζον κάτι, ο κ. Λέκκας Διευθυντής της Διεύθυνσης Σχεδιασμού και Συντονισμού Ελέγχων της Κεντρικής Υπηρεσίας, στη συζήτηση που κάναμε, μας είπε παρουσία όλων των Διευθυντών, ότι ακούγεται ότι υπάρχει όνομα γυναίκας στη λίστα με 500 εκατομμύρια. Εγώ κάνοντας τον αφελή του είπα: «δε λες το όνομα να μας φύγει η περιέργεια»; Και ο κ. Λέκκας ανέφερε το όνομα της κ. Μαργαρίτας Παπανδρέου.». Επίσης, την 09.10.2012 κατέθεσε ενόρκως, ενώπιον του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος, ο Διευθυντής της Τρίτης Διεύθυνσης της Κεντρικής Υπηρεσίας του Σ.Δ.Ο.Ε., κ. Ευάγγελος Καραμάνος, μεταξύ άλλων, τα κάτωθι: «[...] Στην ίδια σύσκεψη ειπώθηκε κάτι το οποίο θεωρώ καθήκον μου να το πω. Συγκεκριμένα ο κ. Λέκκας, Διευθυντής της 2ης Διεύθυνσης ανέφερε ότι έχει την πληροφορία περί της ύπαρξης γνωστού γυναικείου ονόματος στο συγκεκριμένο αρχείο. Όταν ζητήθηκε από τον κ. Ειδικό Γραμματέα να κατονομάσει το πρόσωπο αυτό ανέφερε την κ. Μαργαρίτα Παπανδρέου.» !

Ομοίως, ο πρώην Πρωθυπουργός, κ. Παπαδήμος, είναι βέβαιον, ότι γνώριζε από τον κ. Βενιζέλο, με τον οποίον συνυπήρξαν, επί πέντε μήνες, στο Υπουργικό Συμβούλιο, για την ύπαρξη αυτού του ηλεκτρονικού αρχείου και παρά το γεγονός, ότι το γνώριζε, όχι μόνο δεν έκανε το κάθετι, προκειμένου το αρχείο αυτό να παραδοθεί στην Δικαιοσύνη, αλλά αντιθέτως, με πρόθεση και αυτός το απέκρυψε, όπως και οι λοιποί αναφερθέντες στην παρούσα.

Η ζημία δε της Πατρίδας μας από την ιδιαίτερα έντονης ηθικοκοινωνικής απαξίας εγκληματική συμπεριφορά των ανωτέρω υψηλά ιστάμενων κρατικών λειτουργών, συμπυκνωμένα, προκύπτει από την από 02.10.2012 ένορκη κατάθεση του Προϊσταμένου Α' Τμήματος Διεύθυνσης Ελέγχων του Υπουργείου Οικονομικών, κ. Χρήστου Αθανασίου, στην οποία αναφέρεται: *«Ως προς τις έννομες συνέπειες της επί διετία περίπου μη αξιοποίησής της λίστας έχω να πω ότι: 1) Δεν εισέρευσαν στα Δημόσια Ταμεία έσοδα χρήσιμα για την εκτέλεση του προϋπολογισμού, ειδικά στην δύσκολη σημερινή οικονομική συγκυρία. Ποσά δεν δύναμαι να προσδιορίσω, σημειώνω όμως ότι άλλα Κράτη που αξιοποίησαν λίστες Φαλισιάνι εισέπραξαν στα ταμεία τους δισεκατομμύρια ευρώ. 2) Σήμερα υφίσταται αμεσώτατος κίνδυνος παραγραφής των συγκεκριμένων*

φορολογικών υποθέσεων λόγω της αδράνειας αυτής στο διάστημα της διετίας. 3) Ενδεχομένως χρηματικά ποσά που υπήρχαν τότε στους λογαριασμούς, σήμερα να έχουν διοχετευθεί σε προορισμούς και δη σε Κράτη όπου δεν υφίστανται διακρατικές συμβάσεις δικαστικής συνδρομής και έτσι αυτά που θα βεβαιωθούν από τους ελέγχους να μην εισπραχθούν ποτέ». Ως προς την προβληθείσα δικαιολογία, δε, κυρίως, από τον κ. Βενιζέλο, ότι η συγκεκριμένη λίστα δεν είναι αξιοποιήσιμη, ο κ. Αθανασίου καταθέτει: «Η συγκεκριμένη λίστα είναι απολύτως χρήσιμη και αξιοποιήσιμη δεδομένου ότι με αφορμή τα αναγραφόμενα σε αυτή (ονόματα και καταθέσεις) εμείς θα προβούμε σε λεπτομερή έλεγχο πόθεν έσχες αυτών των εισοδημάτων με άνοιγμα των λογαριασμών του συγκεκριμένου φυσικού προσώπου στην Ελλάδα, των μελών της οικογενείας του, και τυχόν εξωχώριων εταιριών που τυχόν εμπλέκεται ο ίδιος».

Αντί να εισπραχθούν και να εισρεύσουν στα δημόσια ταμεία τα χρήματα αυτά και όσα άλλα, μετά από τις ενδεδειγμένες και σχετικές ενέργειες, οι ανωτέρω επέβαλαν αποικιοκρατικούς, επαχθέστατους και επονεϊδιστους νόμους. Οδηγώντας δε τον Ελληνικό Λαό σε μία ανήκεστη εξαθλίωση, επισφραγιζόμενη καθημερινά, με τις αυτοκτονίες των πολιτών, αποδεικνύουν ότι δεν είναι μόνον υποτελείς, υποταγμένοι και ενδοτικοί στη μειοδοσία, αλλά και εθνικά επικίνδunami, αφού παρέδωσαν, πλην της δημοσιονομικής και την εθνική μας κυριαρχία στην Τρόικα και στην κατακτητική βουλμία των Μέρκελ και Σόιμπλε.

Οι κ.κ. Παπανδρέου και Βενιζέλος έχουν διαπράξει τα αδικήματα: α)της υπεξαγωγής εγγράφου, β)της απιστίας σχετικά με την υπηρεσία, γ)της παράβασης καθήκοντος και δ)της άμεσης συνέργειας σε φοροδιαφυγή, τα οποία προβλέπονται και τιμωρούνται στα άρθρα 242 παρ. 2 Π.Κ., 256 Π.Κ., 259 Π.Κ. και στο άρθρο 18 ν. 2523/1997 σε συνδυασμό με το άρθρο 46 παρ. 1 εδ. β Π.Κ. αντιστοίχως, ενώ ο κ. Παπακωνσταντίνου έχει διαπράξει τα αδικήματα: α)της νόθευσης και υπεξαγωγής εγγράφου, β)της απιστίας σχετικά με την υπηρεσία, γ)της παράβασης καθήκοντος και δ)της άμεσης συνέργειας σε φοροδιαφυγή, τα οποία προβλέπονται και τιμωρούνται στα άρθρα 242 παρ. 2 Π.Κ., 256 Π.Κ., 259 Π.Κ. και στο άρθρο 18 ν. 2523/1997 σε συνδυασμό με το άρθρο 46 παρ. 1 εδ. β Π.Κ. αντιστοίχως.

Κατά τη διάταξη του άρθρου **242 Π.Κ.**, υπάλληλος που στα καθήκοντα του ανάγεται η έκδοση ή σύνταξη ορισμένων δημοσίων εγγράφων, αν σε τέτοιο έγγραφο βεβαιώνει με πρόθεση ψευδώς περιστατικό που μπορεί να έχει έννομες συνέπειες, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους. Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της ψευδούς βεβαιώσεως, το οποίο αποτελεί έγκλημα περί την υπηρεσία που προστατεύει το έννομο αγαθό του δημοσίου υπηρεσιακού εγγράφου, απαιτούνται: α) ο δράστης να είναι υπάλληλος κατά την έννοια των άρθρων 13α και 263α του Π.Κ., αρμόδιος για τη σύνταξη ή έκδοση του εγγράφου, β) έγγραφο κατά την έννοια του άρθρου 438 Κ.Ποιν.Δ. προορισμένο για εξωτερική κυκλοφορία που χρησιμεύει προς απόδειξη έναντι πάντων, γ) βεβαίωση στο έγγραφο αυτό ψευδών περιστατικών που μπορεί να έχουν έννομες συνέπειες, ήτοι να αποδεικνύουν την παραγωγή, ύπαρξη, διατήρηση, μεταβολή (αλλοίωση) ή αναίρεση (απόσβεση) ενός δικαιώματος ή μίας έννομης δημόσιας ή ιδιωτικής σχέσεως ή καταστάσεως. Ψευδές είναι το περιστατικό όταν δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα και ειδικότερα όταν βεβαιώνεται περιστατικό που δεν είναι αληθές ή δεν αναφέρεται περιστατικό αληθές, που έπρεπε όμως να αναφερθεί και δ) δόλος που συνίσταται στη γνώση και τη θέληση του δράστη να βεβαιώσει ψευδή περιστατικά που μπορεί να έχουν έννομες συνέπειες ή τουλάχιστον στη γνώση ως ενδεχόμενης της παραγωγής αυτών από την πράξη και συγχρόνως στην εκ προοιμίου αποδοχή αυτής.

Περαιτέρω, ορίζεται στη διάταξη του άρθρου 242 παράγραφος 2 του ΠΚ ότι με την ίδια ποινή (της παραγράφου 1) τιμωρείται ο υπάλληλος ο οποίος με πρόθεση νοθεύει, καταστρέφει, βλάπτει ή υπεξάγει έγγραφο το οποίο του εμπιστεύθηκαν ή είναι προσιτό λόγω της υπηρεσίας του, στη δε παράγραφο 4 ότι με την ίδια ποινή τιμωρείται όποιος εν γνώσει του χρησιμοποιεί το έγγραφο που είναι πλαστό ή νοθευμένο. Από το συνδυασμό των παραπάνω διατάξεων προκύπτει ότι προς στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της νοθεύσεως εγγράφου από υπάλληλο, προϋπόθεση είναι η εκ προθέσεως μεταβολή της εννοίας του εγγράφου κατά τρόπο που επηρεάζει ή ματαιώνει το περιεχόμενο της αποδεικτικής ισχύος του, το οποίο στην περίπτωση αυτή, του νόμου μη διακρίνοντος, δύναται να είναι δημόσιο ή ιδιωτικό.

Για την κακουργηματική, δε, μορφή της ανωτέρω πράξης, που τιμωρείται με κάθειρξη, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, απαιτείται σκοπός του δράστη να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον αθέμιτο όφελος ή να βλάψει παράνομα κάποιον άλλον, χωρίς να είναι αναγκαία η επίτευξη του οφέλους, το δε συνολικό όφελος ή η συνολική βλάβη να υπερβαίνουν το ποσό των 120.000 ευρώ.

Εν προκειμένω, ο κ. Παπακωνσταντίνου, κατά τη διάρκεια της θητείας του ως Υπουργού Οικονομικών, και εν συνεχεία μετακινηθείς στο Υ.Π.Ε.Κ.Α, με πρόθεση όχι μόνο νόθευσε το περιεχόμενο του ηλεκτρονικού αρχείου, το οποίο του είχε παραδοθεί από το Γαλλικό Υπουργείο Οικονομικών, αλλά και το παρακράτησε παρανόμως εν κρυπτώ για χρονικό διάστημα οχτώ (8) μηνών και βεβαίωσε ότι το περιεχόμενο του ηλεκτρονικού αρχείου, το οποίο παρέδωσε στον τότε Ειδικό Γραμματέα του Σ.Δ.Ο.Ε, κ. Διώτη, σε μορφή διαφορετική από την αρχική, καθώς το πρωτότυπο αρχείο που του είχε παραδοθεί από το Γαλλικό Υπουργείο Οικονομικών ήταν ένα ηλεκτρονικό αρχείο σε μορφή ψηφιακού δίσκου (CD), ενώ εκείνος το παρέδωσε σε μορφή ηλεκτρονικού stick, ήταν το πρωτότυπο, όπως του είχε παραδοθεί τον Οκτώβριο του έτους 2010. Πλην, όμως, από την αντιπαραβολή που έγινε, αφού εστάλη εκ νέου από το Γαλλικό Υπουργείο Οικονομικών ο πρωτότυπος ψηφιακός δίσκος (CD), καθώς ο αρχικά διαβιβάσθεις είχε απωλεσθεί, προέκυψε ότι ψευδώς είχε βεβαιώσει ο κ. Παπακωνσταντίνου ότι ήταν αληθές το περιεχόμενο του αρχείου, που εκείνος είχε παραδώσει τον Ιούνιο του 2011 στον κ. Διώτη. Και τούτο, διότι ο πρωτότυπος ψηφιακός δίσκος περιείχε 2062 αρχεία φυσικών και νομικών προσώπων, ενώ το αρχείο που παρέδωσε ο κ. Παπακωνσταντίνου περιείχε 2059 αρχεία, ήτοι τρία (3) αρχεία λιγότερα (!).

Το ηλεκτρονικό αρχείο που παρέδωσε ο κ. Παπακωνσταντίνου θεωρείται έγγραφο προορισμένο για εξωτερική κυκλοφορία και το οποίο δύναται να χρησιμεύσει προς απόδειξη έναντι πάντων, καθώς το περιεχόμενό του θα το χρησιμοποιούσαν οι αρμόδιες Δικαστικές και Φορολογικές Αρχές. Ο κ. Παπακωνσταντίνου με πρόθεση, δηλαδή, νόθευσε το περιεχόμενο του πρωτοτύπου ψηφιακού δίσκου, αλλοιώνοντας το περιεχόμενό του με τη διαγραφή ορισμένων αρχείων και με τη χρήση αυτού, βεβαίωσε ψευδή περιστατικά, τα οποία έχουν

έννομες συνέπειες, καθώς βεβαίωσε περιστατικά τα οποία δεν ανταποκρινόταν στην πραγματικότητα.

Ακολούθως, ο κ. Παπακωνσταντίνου είχε στην κατοχή του, από το Γαλλικό Υπουργείο Οικονομικών, τον πρωτότυπο ψηφιακό δίσκο (CD) για χρονικό διάστημα οχτώ (8) μηνών, και κατά την διάρκεια αυτή, νόθευσε το πρωτότυπο ηλεκτρονικό αρχείο, ήτοι αλλοίωσε το περιεχόμενό του με σκοπό να παραπλανήσει άλλον, καθώς επεξεργάστηκε και παραποίησε ουσιαστικά το περιεχόμενο του ηλεκτρονικού αυτού αρχείου, γεγονός το οποίο προκάλεσε και εξακολουθεί να προκαλεί τεράστια βλάβη στο Ελληνικό Δημόσιο και στο Ελληνικό Κράτος.

Ειδικότερα, απάλειψε από το περιεχόμενο του ηλεκτρονικού αρχείου, το οποίο περιείχε 2062 αρχεία φυσικών και νομικών προσώπων, τρία αρχεία, τα οποία αντιστοιχούσαν σε ονόματα τριών συγγενικών του προσώπων και συγκεκριμένα αφορούσαν την εξαδέλφη του Ελένη Παπακωνσταντίνου, τον σύζυγό της Συμεών Σικιαρίδη και τον σύζυγο της αδελφής της, Ανδρέα Ρωσώνη. Πρόθεση και σκοπός του κ. Παπακωνσταντίνου ήταν με τις έκνομες ενέργειές του αυτές να παραπλανήσει άλλους, ήτοι τις αρμόδιες αρχές που επελήφθησαν, τις Φορολογικές Αρχές και τη Δικαιοσύνη, σχετικά με γεγονός που μπορεί να έχει έννομες συνέπειες, προκειμένου να μην εμφανίζονται στο περιεχόμενο του ηλεκτρονικού αρχείου τα ως άνω τρία ονόματα φυσικών προσώπων, τα οποία τυγχάνουν συγγενείς του, με μοναδικό σκοπό να αποφύγουν αυτά τον έλεγχο. Τέλος, το εν λόγω νοθευμένο έγγραφο το χρησιμοποίησε, καθιστώντας αυτό προσιτό, εφόσον το παρέδωσε σε διαφορετική, πλέον, μορφή στον τότε Ειδικό Γραμματέα του Σ.Δ.Ο.Ε, κ. Διώτη, προκειμένου να παραπλανηθεί από το περιεχόμενο του εγγράφου αυτού.

Επίσης, και ο κ. Βενιζέλος έχει διαπράξει το αδίκημα της υπεξαγωγής εγγράφου, καθώς το κατείχε παράνομα για δεκατέσσερις ολόκληρους (14) μήνες, από τον Αύγουστο του έτους 2011 έως και την 02.10.2012, οπότε και το παρέδωσε στο Γραφείο του Πρωθυπουργού, κ. Αντώνη Σαμαρά, αποκρύπτοντάς το επιμελώς μέχρι και την ως άνω ημεροχρονολογία.

Τέλος, ο κ. Παπανδρέου γνώριζε τις έκνομες ενέργειες των κ.κ. Παπακωνσταντίνου και Βενιζέλου και επέτρεπε σε αυτούς να το κατέχουν και να το αποκρύπτουν επί δύο συνεχή έτη, αποσιωπώντας την αλήθεια. Για την ίδια συμπεριφορά ευθύνεται και ο κ. Παπαδήμος που παρείχε κάλυψη - τελώντας και ο ίδιος

αυτουργικά το αδίκημα της υπεξαγωγής εγγράφου - στον κ. Βενιζέλο.

Άλλωστε, κατά τα προβλεπόμενα στο **άρ. 1 του Ν. 1608/1950** «"1. Στον ένοχο των αδικημάτων που προβλέπονται στα άρθρα 216, 218, 235, 236, 237, 242, (256), 258, 372, 375 και 386 του Ποινικού Κώδικα, εφόσον αυτά στρέφονται κατά του Δημοσίου ή των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ή κατά άλλου νομικού προσώπου από εκείνα που αναφέρονται στο άρθρο 263Α του Ποινικού Κώδικα και το όφελος που πέτυχε ή επιδίωξε ο δράστης ή η ζημία που προξενήθηκε ή οπωσδήποτε απειλήθηκε στο Δημόσιο ή στα πιο πάνω νομικά πρόσωπα υπερβαίνει το ποσό των πέντε εκατομμυρίων (5.000.000) δραχμών, επιβάλλεται η ποινή της κάθειρξης και, αν συντρέχουν ιδιαίζόντως επιβαρυντικές περιστάσεις, ιδίως αν ο ένοχος εξακολούθησε επί μακρό χρόνο την εκτέλεση του εγκλήματος ή το αντικείμενό του είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, επιβάλλεται η ποινή της ισόβιας κάθειρξης".(...)

*** ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: Με την παρ.3 άρθρ.4 Ν.2408/1996 (Α 104) ορίζεται ότι: α) Το ποσό των πέντε εκατομμυρίων (5.000.000) δραχμών, που προβλέπεται από την παράγραφο 1 του άρθρου 1 του ν. 1608/1950 (ΦΕΚ 301 Α'), όπως αυτή αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 5 του άρθρου 4 του ν.1738/1987 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 2 του ν. 1877/1990 (ΦΕΚ 28 Α και το άρθρο 36 του ν. 2172/1993 αυξάνεται σε πενήντα εκατομμύρια (50.000.000) δραχμές. (...)

Σημειώνεται, δε, ότι το ποσό των πενήντα εκατομμυρίων (50.000.000) δραχμών αναπροσαρμόζεται σε εκατόν πενήντα χιλιάδες (150.000) ευρώ, σύμφωνα με το άρθρο 5 παρ. 7 ν. 2943/2001, στο οποίο ορίζεται ότι: «7. Αν το προκείμενο ποσό σε ευρώ είναι μεγαλύτερο των 100.000 ευρώ και δεν υπερβαίνει τα 1.000.000 ευρώ, η αναπροσαρμογή γίνεται στην πλησιέστερη ανώτερη ή κατώτερη δεκάκις χιλιάδα ευρώ, αναλόγως του αν τα τέσσερα τελευταία ακέραια ψηφία του προκείμενου ποσού σε ευρώ είναι μεγαλύτερα ή μικρότερα του αριθμού 5.000. Αν τα τέσσερα τελευταία ακέραια ψηφία του προκείμενου ποσού σε ευρώ είναι ίσα με τον αριθμό 5.000, η αναπροσαρμογή γίνεται στην πλησιέστερη ανώτερη δεκάκις χιλιάδα ευρώ» (ΑΠ 1369/2010).

Εν προκειμένω, η ψευδής βεβαίωση στην οποία προέβη ο κ. Παπακωνσταντίνου, τελώντας εν γνώσει του ψεύδους του και της αναλήθειας, και έχοντας την συγκάλυψη από τον κ. Βενιζέλο και τον κ. Παπανδρέου, ζημίωσε το Ελληνικό Δημόσιο, αποστερώντας του με τον τρόπο αυτό να προβάλλει τις νόμιμες αξιώσεις του για

την ζημία την οποία έχει υποστεί, καθώς η αξιόποινη πράξη που τελέστηκε από τον κ. Παπακωνσταντίνου, έχοντας τη σύμφωνη γνώμη των κ.κ. Βενιζέλου και Παπανδρέου, στρεφόταν αποκλειστικά και μόνο κατά του Ελληνικού Δημοσίου.

Άλλωστε, ο ίδιος ο κ. **Παπακωνσταντίνου** στην από **05.10.2012** έκθεση ένορκης εξέτασης μάρτυρα ενώπιον του Εισαγγελέως Οικονομικού Εγκλήματος, κ. Γρηγορίου Πεπόνη, παρουσία και του Αναπληρωτού Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος κ. Σπυρίδωνος Μουζακίτη, κατέθεσε, μεταξύ άλλων, επί λέξει, τα εξής: «(...)Ζήτησα από συνεργάτες μου να μου δώσουν μια αίσθηση του συνολικού αριθμού των καταθέσεων. Οι ορατές καταθέσεις στα αρχεία αυτά άθροιζαν περί τα δύο δισεκατομμύρια δολάρια (...)». Από την κατάθεσή του, δε, αυτή, όπως και ο ίδιος ομολογεί, η ζημία που έχει υποστεί το Ελληνικό Δημόσιο, και η οποία προέρχεται από τις αξιόποινες πράξεις των κ.κ. Παπακωνσταντίνου, Βενιζέλου και Παπανδρέου, είναι ιδιαίτερος μεγάλη.

Ακολουθώς, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου **256 Π.Κ.**, ως δημόσια περιουσία νοείται κάθε περιουσιακό στοιχείο του Δημοσίου, ανεξάρτητα από το χαρακτήρα και το σκοπό που επιτελεί, ενώ η ελάττωση της περιουσίας του λαμβάνει χώρα κατά την υπό του υπαλλήλου διαχείριση αυτής, στο πλαίσιο των πρωτοβουλιών και διακρίσεων που αναπτύσσει κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας του. Για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της απιστίας στην υπηρεσία, απαιτείται αντικειμενικώς μεν η, με οποιαδήποτε πράξη ή παράλειψη οφειλόμενης ενέργειας του εισπράττοντος ή διαχειριζόμενου την περιουσία του Δημοσίου υπαλλήλου, ελάττωση της περιουσίας του Δημοσίου προς όφελος του υπαλλήλου ή άλλου, υποκειμενικώς, δε, άμεσος δόλος, δηλαδή γνώση του δράστη ότι η πράξη ή παράλειψή του είναι επιζήμια για την περιουσία του Δημοσίου και θέλησή του να την ζημιώσει. Ιδιαίτερα τεχνάσματα θεωρούνται ενέργειες ή παραλείψεις που τείνουν στην εξαπάτηση της αρχής, όπως ψευδείς εγγραφές σε βιβλία, αλλοιώσεις αριθμών, έκδοση εικονικών εγγράφων, με τις οποίες επιδιώκεται να καταστεί δυσχερής ο έλεγχος ή να προκληθεί σύγχυση στους λογαριασμούς και γενικά ό,τι είναι κατά την κοινή πείρα επιτήδειο να συγκαλύψει την παράνομη ενέργεια του υπαλλήλου.

Εν προκειμένω, ο κ. Παπακωνσταντίνου, με την αξιόποινη πράξη του να αλλοιώσει το περιεχόμενο του πρωτότυπου ψηφιακού δίσκου (CD), χρησιμοποιώντας ιδιαίτερα τεχνάσματα, και ειδικότερα διαγράφοντας από αυτό τρία αρχεία, τα οποία αντιστοιχούσαν σε συγγενικά του πρόσωπα, και εν συνεχεία, κρατώντας το αρχείο αυτό εν κρυπτώ για διάστημα οχτώ (8) μηνών, εν γνώσει του ελάττωσε με τον τρόπο αυτό την περιουσία του Ελληνικού Δημοσίου και του Ελληνικού Κράτους, καθώς απέκρυψε επί μακρό χρονικό διάστημα ένα ηλεκτρονικό αρχείο, το περιεχόμενο του οποίου ήταν ιδιαίτερος σημαντικό, αποτρέποντας με τον τρόπο αυτό την αποκατάσταση της νομιμότητας.

Ο κ. Βενιζέλος στη συνέχεια, και αφού ο κ. Παπακωνσταντίνου είχε παραδώσει το νοθευμένο έγγραφο στον κ. Διώτη, έλαβε γνώση της υπάρξεως του εν λόγω ηλεκτρονικού αρχείου, το οποίο και παρέλαβε τον Αύγουστο του έτους 2011. Και εκείνος, όμως, το παρακράτησε παράνομα για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα, ήτοι για δεκατέσσερις (14) ολόκληρους μήνες, δίχως να φέρει στο φως την ύπαρξή του, επιτρέποντας, με τον τρόπο αυτό, την εξακολούθηση της τελέσεως από τα πρόσωπα, τα οποία ευνοούνταν από την απόκρυψή του, του αδικήματος της φοροδιαφυγής, με αποτέλεσμα να ελαττώνεται η δημόσια περιουσία.

Τέλος, ο κ. Παπανδρέου έχοντας γνώση από τον Οκτώβριο του έτους 2010 περί της υπάρξεως του ψηφιακού δίσκου (CD), και του περιεχομένου του, ψηφιακό δίσκο τον οποίο παρακρατούσε παράνομα και στο σκοτάδι στην αρχή ο κ. Παπακωνσταντίνου και εν συνεχεία ο κ. Βενιζέλος, αποδέχεται με την παθητική του στάση, την τέλεση αξιοποιώνων πράξεων τόσο από εκείνους όσο και από τα πρόσωπα τα οποία εμπεριέχονται στο ηλεκτρονικό αρχείο, τα οποία φοροδιαφεύγουν, με αποτέλεσμα, να μην αποδίδουν τον αναλογούντα φόρο και κατά συνέπεια να μην επέρχεται αύξηση των εσόδων του κράτους ενώ παράλληλα ζημιώνεται το Ελληνικό Δημόσιο, καθώς η περιουσία του διαρκώς μειώνεται. Το αυτό ισχύει και για τον κ. Παπαδήμο, ο οποίος είναι δεδομένο, ότι ενημερώθηκε από τον κ. Βενιζέλο, από την πρώτη στιγμή ανάληψης της Πρωθυπουργίας.

Ακολούθως, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 18 του Ν.2523/1997, όποιος, προκειμένου να αποφύγει την πληρωμή του

φόρου προστιθέμενης αξίας, του φόρου κύκλου εργασιών και των παρακρατούμενων και επιρριπτόμενων φόρων, τελών ή εισφορών, δεν αποδίδει ή αποδίδει ανακριβώς ή συμψηφίζει αυτούς, καθώς και όποιος παραπλανά τη φορολογική αρχή με την παράσταση ψευδών γεγονότων ως αληθινών ή με την αθέμιτη παρασιώπηση ή απόκρυψη αληθινών γεγονότων και λαμβάνει επιστροφή, καθώς και όποιος διακρατεί τέτοιους φόρους, τέλη ή εισφορές, τιμωρείται:»: α) με φυλάκιση εφόσον το προς απόδοση ποσό του κύριου φόρου, τέλους ή εισφοράς ή το ποσό του Φ.Π.Α. που συμψηφίστηκε ή δεν αποδόθηκε ή αποδόθηκε ανακριβώς, ανέρχεται σε ετήσια βάση έως το ποσό των τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ, β) με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους, εφόσον το προς απόδοση ποσό του κύριου φόρου, τέλους ή εισφοράς ή το ποσό του Φ.Π.Α. που συμψηφίστηκε ή δεν αποδόθηκε ή αποδόθηκε ανακριβώς, ανέρχεται σε ετήσια βάση από το ποσό των τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ μέχρι το ποσό των εβδομήντα πέντε χιλιάδων (75.000) ευρώ και γ) «με κάθειρξη», εφόσον το ως άνω ποσό υπερβαίνει σε ετήσια βάση τα εβδομήντα πέντε χιλιάδες (75.000) ευρώ. Σε περίπτωση συρροής περισσότερων τέτοιων φόρων, τελών ή εισφορών τα ως άνω ποσά υπολογίζονται ξεχωριστά για κάθε μερικότερο φόρο, τέλος ή εισφορά.» «Κατά την επιμέτρηση της ποινής λαμβάνεται υπόψη και η διάρκεια της μη απόδοσης ή ανακριβούς απόδοσης ή διακράτησης τέτοιων φόρων, τελών ή εισφορών.

Άλλωστε, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου **46 Π.Κ.**, με την ποινή του αυτουργού τιμωρείται όποιος με πρόθεση παρέσχε άμεση συνδρομή στο δράστη κατά τη διάρκεια αυτής της πράξης και στην εκτέλεση της κύριας πράξης.

Εν προκειμένω, άπαντες οι κ.κ. Παπανδρέου, Παπαδήμος, Βενιζέλος και Παπακωνσταντίνου παρείχαν άμεση συνδρομή στην αξιόποινη πράξη της φοροδιαφυγής, καθώς ο κ. Παπακωνσταντίνου αφαίρεσε από τον πρωτότυπο ψηφιακό δίσκο (CD) ορισμένα αρχεία, τα οποία αφορούσαν τρία συγγενικά του πρόσωπα, με σκοπό να αποφύγουν αυτά τον νόμιμο έλεγχο, αλλοιώνοντας με τον τρόπο αυτό το γνήσιο περιεχόμενο του ηλεκτρονικού αρχείου, το οποίο κρατούσε στην κατοχή του, δηλαδή, στο σκοτάδι για χρονικό διάστημα οχτώ (8) μηνών.

Ακολούθως, ο κ. Βενιζέλος κρατούσε και εκείνος υπό την ηλεκτρονική μορφή USB (φλασάκι) τα αρχεία με τα φυσικά και νομικά πρόσωπα, από τον Αύγουστο του έτους 2011, όταν ο κ.

Διώτης παρέδωσε το ηλεκτρονικό αρχείο στον κ. Βενιζέλο. Το κατείχε παρανόμως και το κρατούσε, όπως και ο κ. Παπακωνσταντίνου, στο σκοτάδι, δεκατέσσερις ολόκληρους (14) μήνες, έως και την 02.10.2012, ημεροχρονολογία κατά την οποία, εν τέλει, το διαβίβασε στο Γραφείο του Πρωθυπουργού κ. Αντωνίου Σαμαρά, παρέχοντας με τον τρόπο αυτό άμεση συνδρομή κατά τη διάρκεια της τελέσεως της αξιόποινης πράξης της φοροδιαφυγής στα φυσικά και νομικά πρόσωπα, τα οποία αποτελούσαν το περιεχόμενο του ηλεκτρονικού αρχείου.

Τέλος, και οι κ.κ. Παπανδρέου και Παπαδήμος, με τη σειρά τους, παρείχαν καθ' όλη τη διάρκεια της τέλεσης της αξιόποινης πράξης της φοροδιαφυγής άμεση συνδρομή στα πρόσωπα, τα οποία εμπλέκονται, καθώς όντες Πρωθυπουργοί, με αρμοδιότητες να κατευθύνουν τις ενέργειες της Κυβέρνησης, γνώριζαν την απόκρυψη του επίμαχου ηλεκτρονικού αρχείου από τη Δικαιοσύνη και τις Φορολογικές Αρχές, και συναινούσαν με την στάση τους και τις ενέργειές τους, στις έκνομες και εις βάρος του Ελληνικού Δημοσίου αξιόποινες πράξεις.

Άπαντες, αποκρύπτοντας για μεγάλο χρονικό διάστημα την ύπαρξη του ηλεκτρονικού αυτού αρχείου, και παραποιώντας, επιπλέον, ο κ. Παπακωνσταντίνου το περιεχόμενο αυτού, παρείχαν άμεση συνδρομή στα πρόσωπα στα οποία αναφερόταν το αρχείο αυτό, ήτοι στα συνολικά 2062 αρχεία φυσικών και νομικών προσώπων, κατά τη διάρκεια της τέλεσης της αξιόποινης πράξης της φοροδιαφυγής, καθώς όσο χρονικό διάστημα απέκρυπταν το αρχείο αυτό, εκείνοι συνέχιζαν να απολαμβάνουν της προστασίας, εφόσον ουδείς γνώριζε ότι υπήρχαν φυσικά και νομικά πρόσωπα τα οποία, με τον τρόπο αυτό απέφευγαν τη νόμιμη φορολόγηση, παραπλανώντας τη φορολογική αρχή με την αθέμιτη παρασιώπηση ή απόκρυψη αληθινών γεγονότων.

Τέλος, από τη διάταξη του άρθρου **259 Π.Κ.**, η οποία σκοπό έχει την, για το γενικότερο συμφέρον, ομαλή και χωρίς προσκόμματα διεξαγωγή της δημόσιας υπηρεσίας, **τη λειτουργία των δημοσίων υπηρεσιών αποκλειστικά προς το συμφέρον της Πολιτείας και της κοινωνίας**, που έχουν ταχθεί να εξυπηρετούν οι υπάλληλοι με **χρησιότητα και καθαρότητα**, συνάγεται ότι για να στοιχειοθετηθεί το έγκλημα της παραβάσεως καθήκοντος, δράστης του οποίου είναι υπάλληλος κατά την έννοια του άρθρου **13 στοιχ. α' ΠΚ** απαιτούνται: α) παράβαση υπηρεσιακού

καθήκοντος, το οποίο καθορίζεται από τον νόμο ή τη διοικητική πράξη ή τις ιδιαίτερες οδηγίες της προϊσταμένης αρχής ή ενυπάρχει στη φύση της υπηρεσίας του υπαλλήλου, β) δόλος τού δράστη, που περιέχει τη θέληση της παραβάσεως του καθήκοντος της υπηρεσίας του και γ) σκοπός να προσπορισθεί στον ίδιο τον δράστη ή σε άλλον παράνομη υλική ή ηθική ωφέλεια ή να επέλθει βλάβη στο κράτος ή σε κάποιον άλλον.

Ως υπάλληλος, κατά το άρθρο 13 στοιχ. α' ΠΚ, νοείται κάθε πρόσωπο στο οποίο έχει ανατεθεί, έστω και προσωρινά, η άσκηση υπηρεσίας δημοσίου δικαίου.

Σημειώνεται, δε, ότι «για την ολοκλήρωση του εγκλήματος του άρθρου 259 του Ποινικού Κώδικα, δεν απαιτείται να πραγματοποιηθεί η επιδιωκόμενη παράνομη ωφέλεια ή βλάβη. Τέτοιο παράνομο όφελος, κατά την έννοια του άρθρου 259 του Ποινικού Κώδικα, είναι κάθε όφελος το οποίο επιδιώκεται με την παράβαση του υπηρεσιακού καθήκοντος» (βλ.ΑΠ 2507/2009).

Εν προκειμένω, ο κ. Παπακωνσταντίνου τέλεσε το αδίκημα της παράβασης καθήκοντος, καθώς ενώ κατείχε για χρονικό διάστημα οχτώ (8) μηνών τον ψηφιακό δίσκο (CD) και το υπηρεσιακό σημείωμα που τον συνόδευε, ουδεμία καταχώριση στο πρωτόκολλο του Γραφείου του Υπουργού Οικονομικών υπάρχει, ως όφειλε. Ακολούθως, και ενώ είχε στην κατοχή του από τον Οκτώβριο του έτους 2010 το εν λόγω αρχείο, το παρέδωσε τον Ιούνιο του έτους 2011, αφότου ανέλαβε καθήκοντα στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, στον Ειδικό Γραμματέα του Σ.Δ.Ο.Ε., κ. Διώτη, σε μορφή ηλεκτρονικού stick, απαλείφοντας και παραποιώντας, όμως, το περιεχόμενο του πρωτότυπου ηλεκτρονικού αρχείου, χωρίς να έχει οιαδήποτε αρμοδιότητα προς τούτο, ήτοι αφαιρώντας από αυτό τα ονόματα τριών συγγενικών του προσώπων.

Εν συνεχεία, ο κ. Βενιζέλος, παρόλο που και εκείνος κατείχε το εν λόγω ηλεκτρονικό αρχείο σε μορφή πλέον USB (φλασάκι) από τον Αύγουστο του έτους 2011, όταν και του το παρέδωσε ο κ. Διώτης, το κρατούσε παρανόμως για χρονικό διάστημα δεκατεσσάρων (14) μηνών, αποκρύπτοντας με αυτόν τον τρόπο την ύπαρξή του, και μόλις την 02.10.2012 το παρέδωσε στο Γραφείο του Πρωθυπουργού κ. Αντωνίου Σαμαρά.

Τέλος, και οι κ.κ. Παπανδρέου και Παπαδήμος γνώριζαν για όλες αυτές τις ενέργειες, όντες Πρωθυπουργοί και έχοντας την

αρμοδιότητα να κατευθύνουν τις ενέργειες της Κυβέρνησης, πλην, όμως, ουδέν έπραξαν για να αποκατασταθεί η νομιμότητα και να έρθει στο φως το εν λόγω ηλεκτρονικό αρχείο, το οποίο περιείχε 2062 αρχεία φυσικών και νομικών προσώπων.

Άπαντες, τελώντας εν γνώσει του παρανόμου των ενεργειών τους, αλλοίωσε ο πρώτος εξ αυτών, κ. Παπακωνσταντίνου, το περιεχόμενο του εγγράφου, το οποίο είχε στην κατοχή του, ενώ άπαντες, αν και γνώριζαν για την ύπαρξη του ηλεκτρονικού αρχείου, και την σπουδαιότητα του περιεχομένου του για το Ελληνικό Κράτος, το απέκρυπταν τόσο από τη Δικαιοσύνη, όσο και από τις αρμόδιες Φορολογικές Αρχές με σκοπό και πρόθεση να βλάψουν ένα ολόκληρο κράτος.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΑΙΤΟΥΜΕΘΑ

- Την σύσταση ειδικής κοινοβουλευτικής επιτροπής για τη διεξαγωγή προκαταρκτικής εξέτασης προς διερεύνηση των ποινικών ευθυνών των πρώην Πρωθυπουργών, κ.κ. Γεωργίου Παπανδρέου και Λουκά Παπαδήμου, καθώς επίσης και κατά των πρώην Υπουργών Οικονομικών, κ.κ. Γεωργίου Παπακωνσταντίνου και Ευάγγελου Βενιζέλου για τα αδικήματα της νόθευσης και υπεξαγωγής εγγράφου, της απιστίας σχετικά με την υπηρεσία, της παράβασης καθήκοντος και της άμεσης συνέργειας σε φοροδιαφυγή και τη συζήτηση της πρότασης αυτής στην Ολομέλεια της Βουλής, κατ' άρθρο 155 του Κανονισμού, με σκοπό τη λήψη ή μη απόφασης για τη συγκρότηση επιτροπής για την παραπομπή τους σε δίκη.

Αθήνα, 08.01.2013

ΟΙ ΥΠΟΓΡΑΦΟΝΤΕΣ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ